

раждаме съ погрѣшкы. Почетнитѣ хора, когато сѧ бѣли млади, грѣшили ся, какъто и лошилѣ; но тѣ сѧ ся поправили; на! юдна разлика такава. Щѣ ви прикажѫ юдно нѣщо, драга, а туй ю че, когато бѣхъ малка, бѣхъ тѣй лоша като васъ; но, по сполукѣ, имахъ добрѣ майкѣ, която мя много обычаше. Слушахъ нейнитѣ совѣти и въ два мѣсеца врѣме ся поправихъ, щото вече наможехѫ да мя познавѫть. Не щѣ ви кажѫ никъкъ колко ю лошо туй, що сте рѣкли на настоятелкѫтѣ си: щѣ го забравѫ, защото си прѣпознавате грѣшкѫтѣ.

СОФІЯ.

Неплачете, Вѣлкано, сестрице, ный вы обычаме отъ сѣ сърдце; а за мене, азъ ви ся облагамъ че нема вече да прѣвите такыва погрѣшкы.

ГРОЗДАНА.

Мила пріятелко, има нѣколко врѣме дѣто четохъ, че имало юдинъ голѣмъ философъ, когото почиташе цѣлъ свѣтъ по причинѣ за добринкѫтѣ му. Е, добрѣ, той каза юдинъ день, че когато бѣлъ малъкъ, бѣлъ лакомъ, лжецъ, піяница, крадецъ; но никой не сакаше да го повѣрва, защото ся бѣше съвеѣмъ поправилъ. Тѣй и Вѣлкана, когато порастѣ по-голѣма не ще вѣрвѣтъ, че ю была лоша; защото тя ще бѣде толко добра, щото ще ѹ ся чудѣтъ.

УЧИТЕЛКА.

И сега, драга, мѣчно ще да повѣрва нѣкой, че вѣй прѣди юдинъ мѣсецъ сте бѣли на голѣмо, и сте ся задоволявала само да говорите за погрѣшкытѣ на другытѣ, та да гы унижавате. Вѣй ся поправяте, и